Úvod

Slovo šéfredaktorky

Vážení čtenáři, milí studenti, advent se kvapem blíží, společně s ním přichází samozřejmě čas pohody, klidných večerů, vůně cukroví a taky čas na předvánoční Emko. Snad si i v něm každý z Vás najde alespoň něco, co mu tu všudy přítomnou atmosféru okoření a zpříjemní. Užijte si předvánoční čas a nezapomeňte, že dárky se samy nenakoupí!

Lucie Machalová, 3.A

Clouds	2
Zářivý krystal	3
Literární seminář v terénu	3
Divadlo Járy Cimrmana navštívilo Ostravu	4
MFF Ekofilm	5
Halloween na MGO	6
Chemický kroužek	7
Velemlok Čínský	7
Výživa na MGO	8
Nová škola pohledem primánů	9
Bowling	10
MGO FOOTBALL LEAGUE	11
Podzim na Vysočině	12
Anglický víkend v Malenovicích	13

Zářivý krystal

Aneta Procházková, 1.A

V Galerii výtvarného umění na Jurečkově ulici v Moravské Ostravě je od 3. října 2014 až do 4. ledna 2015 ke zhlédnutí výstava Zářivý krystal, kterou připravil ostravský Dům umění ve spolupráci s pražskou Národní galerií.

Naše třída měla možnost tuto výstavu navštívit v jedné z dvouhodinovek výtvarné výchovy. Celá výstava je věnována především Bohumilu Kubištovi, ale k vidění jsou zde také obrazy dalších známých autorů, jako je Jindřich Štýrský, Jan Zrzavý, Emil Filla, Antonín Procházka, Vincenc Beneš, Josef Šíma a další, kteří se inspirovali právě Bohumilem Kubištou.

Bohumil Kubišta byl malířem postimpresionismu a expresionismu. Kromě moderních technik, které používal, často experimentoval a některé malby vytvořil dokonce pomocí prstů, které namáčel do barev. Bohumil Kubišta pečlivě studoval teorii barev, což je na všech jeho dílech patrné hned na první pohled. Vystavena jsou zde jeho nejznámější díla, mezi která patří např. Svatý Šebestián, Zátiší s lebkou či Polibek smrti. Všem příznivcům umění výstavu rozhodně doporučuji!

Na tuto expozici v Domě umění v Ostravě můžete zavítat všechny dny v týdnu kromě pondělí od 10 do 18 hodin. Plné vstupné činí 100 Kč, zlevněné 50 Kč a nedělní návštěvy jsou zcela zdarma.

Clouds

Jana Macečková, 3.A

I saw blackbirds in the morning,

Moving through the soft floating islands,

In the ocean of blue infinity,

And they were watching, and watching,

They were watching the softness passing by,

And they were watching so long,

They almost forgot how to fly.

Literární seminář v terénu

Eliška Kozáková, oktáva B

„Co byste řekli tomu, kdybychom se zúčastnili takového projektu s Národním divadlem moravskoslezským?“ zeptala se nás v září paní učitelka Horáková z literárního semináře. Celé šestičlenné osazenstvo úterní dvouhodinovky začalo pokukovat jeden po druhém a nejistě přikyvovalo. Proč ne. Detailní analýza dramatického textu, workshop s divadelním režisérem, seminář s profesorkou z univerzity a na závěr pokus o vlastní opravdovou recenzi – neznělo to špatně.

Dostali jsme tedy každý útlou knížečku programu divadla s textem. Nadpis hlásal: Za vodou (aneb Dokud nás smrt…). Naše vyučující nás nenechala program ani otevřít a už po nás chtěla nějaké spekulace stran obsahu, jen na základě názvu. A tak to šlo pořád. Po každém přečteném obraze, kdy nás zvědavost uváděla v pokušení otočit stránku a hltat text dál a dál, jsme se museli zastavit a debatovat o pocitech, které v nás scéna vyvolala, a o možném pokračovaní.

Protože správný recenzent musí být seznámen s dobovým kontextem, vydali jsme se jednoho večera do Fiducie na přednášku Hlučínsko: identita a kult. Ani jsme netušili, jak pohnutou minulost mají naši sousedé tam za vodou. O poznání kreativnější pak byl workshop s režisérem Štěpánem Páclem.

Zprvu jsme nechápali souvislost promítaného dánské dramatu o Trojské válce s naším projektem, ale tento neuvěřitelně milý a energický pán měl ve všem jasno a provedl nás od obecných tajemství uspořádání scény až k vlastnímu pokusu o sehrání některých obrazů inscenace Za vodou.

Poté, co nám paní magistra Jana Cindlerová ze Slezské univerzity přiblížila divadelní teorii a pár odborných termínů, byli jsme konečně připraveni zhlédnout to, co jsme v předešlém měsíci tak důkladně rozpitvali. Dokonalá znalost některých pasáží nás sice ochudila o napětí, která hra nabízí diváku konce neznalému, ale o to více jsme si mohli všímat detailů, které pan Pácl do inscenace zakomponoval. Interpretace divadla se v mnohém lišila od našich představ o hře, avšak možné chvilkové rozčarování vyprchalo po závěrečném setkání účastníků projektu v kavárně Cooltouru. Bylo naprosto úžasné a pro mě i překvapující, že všichni divadelníci i pedagogové, kteří s námi na projektu pracovali, si udělali celé páteční odpoledne volno jen proto, aby mohli s hrstkou studentů rozebírat, proč si hlavní hrdina v sedmém obraze sundává košili, a jak do atmosféry hry zapadá darkovická lidovka.

Celý ten měsíc nás naučil úplně jinému úhlu pohledu na divadlo a ukázal nám, že ve světě dospělých jsou i takoví, kteří věří, že má smysl se nám věnovat. A ve mně vzbudil touhu zajít si na Za vodou ještě aspoň jednou a zkusit se na představení podívat očima těch, kteří nám vysvětlili, jak to vlastně mysleli.

Divadlo Járy Cimrmana navštívilo Ostravu

Štěpán Piňos, kvarta A

Ve dnech 9. a 10. října 2014 zavítalo do Ostravy pražské Divadlo Járy Cimrmana. Herci říkají, že do Ostravy se vždycky rádi vracejí hrát, neboť je zde velmi vděčné a bezprostřední publikum.

Divadlo Járy Cimrmana jezdí do Ostravy většinou dvakrát ročně, a to na podzim a na jaro. Již několik let tradičně naplňuje sál Domu kultury města Ostravy. Tentokrát herci vystoupili se svou hrou České nebe. V první půli večera nás herci prostřednictvím semináře seznámili s objevem a vznikem hry, ale také se věnovali rukopisům královédvorskému a zelenohorskému, se kterými měl Cimrman „možná“ něco společného.

Po přestávce jsme se přenesli do jakési nebeské kavárny, kde má probíhat zasedání české nebeské komise v době první světové války. Postupem času volí komise mezi sebe další členy. A tak se k původním členům (Praotec Čech, Svatý Václav a J.Á. Komenský) přidají i Jan Hus, K.H. Borovský nebo Babička Boženy Němcové. Poměrně klidné zasedání občasně narušuje Miroslav Tyrš, který má na starosti tělocvik nebo nepříliš oblíbený Radecký, který se snaží českou nebeskou komisi zrušit. Představení bylo publikem odměněno bouřlivým potleskem a následným standing-ovation.

MFF Ekofilm

Aneta Procházková. 1.A

V prvních říjnových dnech probíhal v Ostravě festival Ekofilm, jehož hlavním tématem byla letos voda. Tento filmový festival o životním prostředí a přírodním a kulturním dědictví se konal již po čtyřicáté.

To neuniklo ani třídám 1.A, KVIA a KVIB, které se zúčastnily jeho druhého dne, tedy pátku 2. října. Vše se odehrávalo na jednom ze stanovišť tohoto festivalu – na půdě kina Vesmír. Bylo zde ke zhlédnutí hned několik filmů, a to i zahraničních! K vidění byly např. německé filmy „Ochranný faktor nula“ a „Dvoustupňový muž a dvoustupňová žena“, či slovenský dokument „Zrezivělé město“, který zachycuje, jak se obyvatelé města Komárno vyrovnávají se zavřením továrny vyrábějící lodě.

Největší úspěch u studentů však sklidil český studentský film „Tělo plné štěstí“, ve kterém autor filmu Jiří Vávra poukazuje na to, jak velký vliv mají média na lidi a jejich vzhled. Ve filmu je zachyceno jeho 6 měsíců, ve kterých se snaží stát se „klukem z plakátu“. Navíc film nepostrádá ani vtip a některé známé osobnosti, které se zde také objeví a odpovídají na otázky ohledně vzhledu, tomu dodávají tu správnou jiskru. Pauzy mezi filmy byly doplněny zajímavou přednáškou o projektu Slezského gymnázia v Opavě s názvem „Emise“ a Kabaretem vědy a techniky, který si pro nás připravila Vysoká škola báňská. Troufám si tedy za všechny říci, že jsme si druhý festivalový den náležitě užili.

Halloween na MGO

Sára Wranová, sexta B

„Mocný Drákula se dožaduje společné fotky! Kdy a kde, vy ubohé nosiče živé tekutiny?!“

„Bylo to opravdu boží!“

„Už se nemůžu dočkat další akce!“

Pátek 31. června byl na MGO opět dnem převleků a bourání stereotypů o oblékání. Po zářijovém klidném a ospalém Dnu v pyžamu přišla událost tak nevhodná pro děti a strašpytlíky, že se jedna početná skupina studentů radši vzala a odjela na studijní zájezd do Polska. Ty, co zůstali, to ale neodradilo, ba naopak! Na chodbách vyzdobených děsivými obrázky hřbitovů, dýní a strašidel jsme mohli potkat zombie, čarodějnice, děsivé klauny, spektrum krvavých zranění od „rozepnutého“ obličeje po „výlet“ do lidského krku, mrtvou nevěstu, dech beroucí chodící lebky i Brada Pitta a Angelinu Jolie! Příjemně nás všechny překvapilo, že halloweenskou atmosféru podpořily paní učitelky, které nezkazí žádnou srandu, a ten den nás nestrašily jen písemkami, ale i svými převleky! Studenti mohli již v pořadí druhý tematický den sledovat jako zúčastnění nebo alespoň kolemjdoucí, já jsem vám ale vyzpovídala přímo „hlavu“, z níž aktivity pocházejí – Ondřeje Vrbu ze Sexty B:

Pověz nám, jak to všechno začalo?

Začalo to jako nevinná sázka mezi mými dvěma kamarády, kteří se hecovali, že přijdou do školy v lyžařském obleku. Protože bylo ale ještě tehdy pěkně teplo a oni by se ve škole upekli, zmírnili to na pyžamo. Začalo to v jedné třídě, pak jsem vytvořil událost na facebooku a ta se rozletěla po celé škole.

Proč právě pyžamo?

Byl to první nápad, nepotřebuješ k tomu kostýmy, každý má doma své.

Co říkáš na to, že se do obou akcí zapojila celá škola a studenti chtějí další?

Jsem moc rád. Mě osobně nejvíce překvapili vyučující, kteří se nebáli vykročit z davu a také se tematicky obléknout.

Kolik se vlastně zúčastnilo lidí?

První akce se zúčastnilo kolem 100 studentů a vyučujících, druhé trochu méně, protože jich bylo mnoho na exkurzi v Osvětimi.

Jaké kostýmy jsi ty sám vystřídal? Viděli jsme, že jdeš lidem opravdu příkladem!

Na Pyžamovém dnu jsem měl obleček medvídka a na Halloween jsem si oblékl kostým pravěké ženy, z které nakonec vyšla zesnulá Marylin Monroe.

Máš nakonec nějaké přání?

Aby se zúčastnilo co nejvíce lidí a samozřejmě tedy i vyučujících!

Chemický kroužek a jiné zájmové aktivity na MGO

Tereza Schaffartziková a Bára Nejedlíková, kvarta B

Na našem gymnáziu se profesoři odjakživa snaží vzbudit zájem studentů v dané oblasti různými zájmovými kroužky. Tato tradice se každým rokem upevňuje a rozrůstá. Kroužky se zaměřují jak na humanitní a přírodovědné obory, tak na tělovýchovu.

Kvalita některých kroužků je na první pohled zřejmá, jako například u našeho zdravotního kroužku. Naše týmy zdravotníků se již od nepaměti umisťují na předních příčkách soutěží v první pomoci.

Jako další z zájmových kroužků bychom chtěli jmenovat nově založený kroužek chemického bádání. Hlavní myšlenkou tohoto kroužku je rozvoj talentu mladých snad nadějných chemiků, kteří získávají nové dovednosti v oblasti chemie a zručnosti při práci v chemické laboratoři. Dále také pomáhá s přípravou na chemickou olympiádu. Mimo jiné kroužek nahrazuje některým účastníkům hodiny chemického cvičení v normální výuce (v loňském roce byl ministerstvem školství do výuky dodán nový předmět pod názvem svět přírodních věd, a proto byl snížen počet cvičení v chemické laboratoři).

Zároveň se rozvíjí zájem mladších studentů o chemii. Dle našeho názoru je tento kroužek velice praktický, jelikož praxe je lepší než teorie, která je hlavní náplní hodin chemie. Kroužek je pod vedením RNDr. Mgr. Tomáše Adamuse Ph.D., Mgr. Martiny Drápalové a Mgr. Petra Rašovského.

Projekt Velemloka čínského

Štěpán Ponos, kvarta A

Na našem gymnáziu právě probíhá netradiční projekt s názvem: Expedice velemloka čínského, který byl určen nám, žákům KVARTY A.

Kriticky ohrožený velemlok čínský je největším obojživelníkem na světě. Díky projektovému vyučování máme možnost propojovat informace z různých oblastí a dostáváme se tak do dané problematiky hlouběji.

A jak to vypadá v hodinách? V biologii a chemii studujeme stavbu mlokova těla, v zeměpise se seznamujeme s oblastmi jeho výskytu, ve fyzice se dozvídáme o druzích prostředí, ve kterých mlok žije, v českém jazyce čteme Válku s mloky a v dějepise navazujeme na Čapkův utopický román a seznamujeme se s politickým vývojem u nás a ve světě ve 30. letech 20. století. V prosinci se dokonce zúčastníme expedice za velemlokem čínským, nepojedeme však do Číny, ale do Pražské ZOO, kde se na živého mloka přímo podíváme.

Možná se i vy můžete těšit na naše prezentace, které o velemloku na závěr vzniknou.

Výživa na MGO

Jan Šmehlík, Vít Chaloupecký, sekunda A

V prvním poschodí našeho gymnázia jsou instalovány automaty, které nabízí ke koupi samé prudce zdravé věci jako jsou studené a teplé slazené nápoje, cukrovinky, obložené bagety, mléčné výrobky a ovocné šťávy.

Studenti radši sáhnou po přeslazené tyčince než po jablku. A proč? Je to lákavější a pohodlnější. Bagety, naplněné majonézou a uzeninou, které stojí čtyřicet dva korun, což je o skoro 20 Kč dražší než nutričně vyvážený oběd v naší jídelně nebo o 35 Kč dražší než 1kg jablka!

Nic, co v automatech nalezneme, nepatří do racionální výživy. Vše zde obsahuje hodně cukrů a tuků, které při pravidelné a dlouhodobé konzumaci vedou k obezitě. Objevili jsme zde snad jediný neškodný výrobek, tepelně ošetřené mléko - neochucené. Berme raději jídlo a pití z automatu jako první pomoc, když si doma zapomeneme zdravější svačinu!

Uvítali bychom, kdybychom si mohli ve škole koupit pomeranč, jablko či banán nebo celozrnné pečivo, případně ovocnou tyčinku. Nevím, jaké reakce by následovaly po zavedení ovoce do automatů místo cukrovinek.

Teplé nápoje jsou přínosné, je to něco, co si z domu bez termosky nepřineseme. Víte, kolik cukru obsahuje Coca-Cola? Každý půl litr obsahuje deset kostek! Není to alarmující? Pijme raději vodu z kohoutku, která mimochodem stojí osm haléřů za litr. Copak vy nechcete být štíhlí a zdraví? Řešením problému se sladkými nápoji by mohl být automat na kelímky, do kterých bychom si načepovali vodu z vodovodu.

Asi zbytečně poukazujeme na nezdravost potravin v automatech, protože naši studenti jsou uvědomělí. Přistupují ke koupi těchto nevhodných svačin až ve chvíli, kdy jsou tak vyčerpaní, že obal od cukrovinky jim svévolně odpadá z rukou a studentovi nezbývá ani kapka energie k tomu, aby nepotřebný papírek vyhodil do odpadkového koše. Nebo tomu tak není?

Nová škola pohledem primánů

Jakub Christoph, Adéla Ogurková, prima A

Na Matiční gymnázium jsem se dostal ze ZŠ Chrustova 24 (Slezská Ostrava). Tuto událost považuju za velký okamžik v mém dosavadním životě, a proto bych se chtěl pokusit obě školy v tomto článku srovnat.

Začal bych žáky. Žáci jsou na MGO ukázněnější než na ZŠ Chrustova. Kluci si tolik nenadávají, nebijí se, nedostávají tolik poznámek, což bylo na základní škole běžné. Také úroveň znalostí žáků je na MGO o mnoho vyšší než na ZŠ Chrustova. Jde tedy na první pohled poznat, že jsem na prestižním gymnáziu a je to velký rozdíl. Tím, ale nechci urazit některé jedince z bývalé školy.

Co se týká vybavení, tak je na tom o mnoho lépe gymnázium. Na ZŠ Chrustova jsme rozhodně neměli v každé třídě projektor a plátno na promítání (to bylo pouze ve čtyřech třídách), elektronickou třídní knihu, biologickou posluchárnu, vybavené laboratoře, posluchárnu fyziky a chemie, dvě tělocvičny nebo ateliér výtvarné výchovy. Jediné, co bylo na ZŠ Chrustova a není na MGO, je papírová třídnice a žákovská knížka.

Rovněž u učitelů jsem si podle mého názoru polepšil. Já sice nevím, do jaké míry mohu posoudit odbornost, ale rozdíl na MGO je a zdá se mi celkem viditelný. Každý si hned všimne, že nám kantoři vykají, což mi přijde jako velká a příjemná změna. Na ZŠ Chrustova nám učitelé vždy tykali. Výhodu také vidím v tom, že není obtížné učitele vyhledat - nad šatnami mezipatro, kde má většina učitelů kabinet.

Gymnázium má pro mě ještě jednu zásadní výhodu – kroužky, z nichž se mi některé velmi líbí. Máme jich přibližně na výběr 20. Jmenovat je nebudu, protože by to zabralo mnoho místa. Já momentálně chodím do pěti. Na ZŠ Chrustova jich zdaleka tolik nebylo.

Moc se mi na Matičním líbí, doufám, že mi studium půjde a neudělám si ostudu. Je mi ctí zde studovat.

Je to takový nezvyk, když přejdete z jedné školy na druhou. Mi osobně se však na Matičním velmi líbí. Z počátku jsem se obávala, že se mi s přestupem zhorší známky, ale to se nestalo a je to zatím v pořádku. Musím se však více učit.

Na gymnáziu jsou příjemní učitelé. Obzvláště jsem si oblíbila matematiku a dějepis, a to i přesto, že na mé bývalé škole jsme dějepis vůbec neměli. Místo něj byla vlastivěda.

Velmi rychle jsem si zde našla nové kamarády, s kterými máme podobné koníčky. Jsem přesvědčena, že máme ve třídě dobrý kolektiv. V jídelně nám navíc chutně vaří a také mě baví čipování při výdeji obědů nebo při vchodu a odchodu ze školy.

Jediné co mě mrzí je, že naše paní třídní nás má jen na zeměpis, což je škoda, protože je moc milá. Kdybych měla tuhle školu zhodnotit známkami, dostala by 1 s hvězdičkou.

Bowling

Tereza Schaffartziková a Petr Koštěl KVB

Dne 1.listopadu v 16:00 se členové žurnalistického kroužku Matičního gymnázia sešli na bowlingovém klání v restaurantu Selský dvůr, který se nachází v Ludgeřovicích. Tentokrát jsme se nerozdělili do týmu, ale každý z nás hrál sám za sebe. Během hodiny a půl jsme odehráli dvě velice napínavé hry se šťastným koncem pro Sáru Wranovou a Petra Koštěla. Za výsledná skóre obou vítězů by se nemusel stydět s špetkou nadsázky ani profesionální hráč bowlingu a to i přesto, že jsme se viděli teprve podruhé a nikdo z nás v mezidobí moc netrénoval. Po vyhlášení výsledků jsme si všichni rozdělili pizzu, kterou dělají v restauraci opravdu výbornou. Všichni jsme bavili tak dobře, že jsme si ani neuvědomili, jak ten čas rychle uběhl. Kolem sedmé večer jsme se rozjeli do svých domovů. Akce se moc povedla, všem se moc líbila a už se moc těšíme na příště.

Podzim na vysočině

Tereza Vilímová, sekunda A

Když jsem zjistila, že podzimní prázdniny budu muset strávit na atletickém soustředění na Vysočině, nepřikládala jsem tomu velký význam. Představila jsem si 4 dny tvrdého tréninku a nic víc. Byla jsem ale velmi příjemně překvapena. Ubytování jsme měli v obci Tři Studně, hotel Horník a určitě bych tohle místo doporučovala na pobyt v přírodě.

Je tady nádherná krajina, která se dá využít v každém ročním období. Je to oblast Žďárských vrchů. Poblíž jsou dva rybníky. Zkrátka podzimní krajina plná barev byla jako z malířových obrázků.

V blízkosti se nachází Nové Město na Moravě a Žďár nad Sázavou s bohatým kulturním vyžitím. Ve Žďáru nad Sázavou je možné navštívit muzeum knih - jediné svého druhu v Evropě, za zmínku jistě stojí krásný a tajemný poutní kostel Sv. Jana Nepomuckého. V Novém Městě na Moravě můžeme najít stadion biatlonu a muzeum lyžařského sportu. Odtud pochází množství našich úspěšných reprezentantů, kteří zazářili na poslední olympiádě.

V zimních měsících lze využít běžecké tratě o délce 5 až 50 km. Pro sjezdové lyžování jsou zde menší kopce například sjezdovka s osvětlením na Harusově kopci u Nového Města na Moravě. V létě se zde dá koupat v rybníku Sýkovec a nebo v rybníku Medlov.

Myslím si, že toto místo patří k dalším krásným oblastem naší vlasti a ráda se zde vrátím i v jiných ročních obdobích.

MGO Football League

Marek Krumnikl, septima A

Na konci loňského školního roku a na začátku toho letošní se na škole úspěšně uskutečnil 2. ročník MGO FOOTBALL LEAGUE. Liga se odehrála na nedávno zrenovovaném školním hřišti a zúčastnilo se jí 7 družstev jak z nižšího gymnázia, tak z vyššího.

Turnaj se hrál nejprve systémem skupiny, ve které se utkal každý s každým a následně postoupily 4 nejlepší týmy do play-off. Tam se již hrálo pavoukovým systémem. Nejprve se odehrálo semifinále na 2 zápasy, tým s lepším skóre postoupil, a poté souboj o 3. místo a finále na jeden vítězný zápas.

Duel o 3. místo ovládl tým KVA, který porazil SXA poměrem 4:2. Již od úvodních minut bylo jasné, kdo si chce dojít pro 3. místo. Tým Kvarty zatlačil oslabeného soupeře, jenž nastoupil bez 1 hráče, na vlastní polovinu a drtivým tlakem si brzy vydobyl vedení. Do poločasu vedla Kvarta 3:0, když se postupně trefili Černý, Sýkorský a Schwarz. Ve druhé půli přidal další gól na 4:0 Červený a poté polevili jediní zástupci nižšího gymnázia v play-off ze svého tempa, čehož dvěma góly využil Václavík. Na celkový vývoj zápasu to již ovšem vliv nemělo a tým Kvarty A ve složení Schwarz, Červený, Ptáčník, Džubera, Černý, Klus a Sýkorský si tak dokráčel pro třetí místo. Na Sextu A tak zbylo jen velmi nepopulární 4. místo.

Do finále se probojovaly týmy SEPA a KVIB. Družstvo SEPA obsadilo ve skupině až 4. místo, a tak muselo při cestě do finále čelit v semifinále SXA, kterou porazilo celkově 7:2 (5:0 a 2:2). Zatímco KVIB skončila v základní části druhá a utkala se o postup do finále s KVA, kterou porazila v součtu obou zápasů 5:0 (0:0 a 5:0). Samotný finálový duel jasně ovládli fotbalisté ze Septimy, kteří porazili své o 2 roky mladší spolužáky drtivým rozdílem 8:2.

Družstvo KVIB oslabené o absenci Jiřího Šeligy dokázalo svému soupeři vzdorovat jen v první půli. V té nejprve otevřel skóre Valigura a další góly přidali Červenka a Odehnal. Tým KVIB ohrožoval soupeře rychlými protiútoky, které vedl Kobilík, ovšem podařilo se jim z nich dát pouhopouhý 1 gól, a tak se šlo do druhé půle za stavu 3:1 z pohledu hráčů Septimy A. Ve druhý půli Kvinta B odpadla definitivně a "septimáni" zvesela přidávali gól za gólem. Hattrickem se ve finále blýskli hned dva hráči, a to Červenka a Odehnal. Jediný gól "kvintánů" dal ve druhé půli Kuřil. Skóre se nakonec zastavilo za stavu 8:2 a tým SEPA ve složení Odehnal,

Krumnikl, Červenka, Valigura a Calábek, tak mohl pozvednout nad hlavy trofej pro vítěze. Na tým KVIB, za kterou hráli Sklář, Kobilík, Broda, Kuřil, Fišar, Šeliga, Šňupárek, Kárych a Honeiser, zbylo krásné 2. místo. Nejlepším střelcem soutěže se stal se sedmi góly Adam Červenka z vítězného týmu.

Za mě osobně patří velký dík Unii přátel MGO, která poskytla ceny. Dále pak panu profesorovi Manolcisovi za dozory, Senátu MGO a J. Honeiserovi za možnost ligu vůbec zorganizovat a J. Sklářovi s J. Valigurovi za pomoc s organizací.

Emko

Říjen, listopad 2014

Anglický víkend v Malenovicích

Petr Koštěl, kvarta B

Letos poprvé jsme měli možnost zúčastnit se víkendové akce v Malenovicích, kterou pro nás uspořádali vyučující anglického jazyka. Program byl opravdu připraven do posledního detailu. Pracovali jsme ve skupinách na společných projektech, přitom každá skupina získala „vlastního" rodilého mluvčího z USA, aby nám s úkoly poradil a aby s námi hrál zajímavé hry – samozřejmě v angličtině. Nejvíce nás nadchly divadelní scénky na témata jako Halloween, Black Friday a Thanksgiving Day. A angličtinu jsme pilovali i při řadě sportovních aktivit. Já jsem se nejlépe pobavil při nočním házení frisbee na cíl (v opravdové tmě na horách se opravdu nemíří snadno), ale velmi zajímavé bylo také „pravé" rugby – takovou zkoušku fyzičky si hned tak asi nezopakuji.

Co se týče jídelníčku, i ten paní učitelky akci přizpůsobily: vyzkoušeli jsme kombinaci českých a tradičních amerických pokrmů. Ale nenechali jsme se pouze obsluhovat! Hned na náš první oběd jsme si sami připravili sendviče s pro Čechy netradiční pomazánkou – burákovým máslem! Nezvyklé, ovšem výborné. Ale gurmánský vrchol přišel v podobě sobotní večeře, když jsme ochutnali tradičního krocana, který je hlavním symbolem Dne díkůvzdání. A že v tento sváteční den nejde jen o samotné jídlo, ale že je důležitá také celková atmosféra, jsme pochopili, když jsme všichni seděli u jednoho velkého stolu, zapálili svíčky a vyrobili umělého krocana z polystyrenu a barevného papíru.

Co víc dodat? Snad jen otázku: Kdy pojedeme příště?!